

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 326

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 4 aprilie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
270/2.774. — Ordin al ministrului finanțelor și al ministrului culturii pentru stabilirea valorii sumei indexate care se acordă sub formă de tichete culturale pentru semestrul I al anului 2022	2
349/208. — Ordin al ministrului finanțelor și al ministrului muncii și solidarității sociale privind stabilirea valorii sumei lunare indexate care se acordă sub formă de tichete de creșă pentru semestrul I al anului 2022	2
956. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.171/2015 pentru aprobarea unor reglementări privind controlul tuberculozei	3
3.505. — Ordin al ministrului educației privind structura anului școlar 2022—2023	4
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 9 din 21 februarie 2022 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	5–14
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
60. — Ordin pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 143/2021 privind aprobarea tarifelor și contribuțiilor bănești percepute de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei în anul 2022	15
62. — Ordin pentru modificarea Metodologiei de monitorizare a serviciului public de alimentare cu energie termică în sistem centralizat și a sistemelor de încălzire și/sau răcire urbană, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 11/2021	16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR
Nr. 270 din 8 martie 2022

MINISTERUL CULTURII
Nr. 2.774 din 29 martie 2022

ORDIN

pentru stabilirea valorii sumei indexate care se acordă sub formă de tichete culturale pentru semestrul I al anului 2022

Având în vedere prevederile art. 32 din Legea nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 33 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.045/2018, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor și ministrul culturii emit următorul ordin:

Art. 1. — (1) Pentru semestrul I al anului 2022, valoarea sumei care se acordă lunar, respectiv ocazional, sub formă de tichete culturale, stabilită potrivit prevederilor art. 33 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.045/2018, cu modificările ulterioare, este

de maximum 170 de lei/lună, respectiv de maximum 350 de lei/ eveniment.

(2) Valoarea nominală stabilită la alin. (1) se aplică și pentru primele 2 luni ale semestrului II al anului 2022, respectiv august 2022 și septembrie 2022.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

Ministrul culturii,
Lucian Romașcanu

MINISTERUL FINANTELOR
Nr. 349 din 23 martie 2022

MINISTERUL MUNCII ȘI SOLIDARITĂȚII SOCIALE
Nr. 208 din 18 februarie 2022

ORDIN

privind stabilirea valorii sumei lunare indexate care se acordă sub formă de tichete de creșă pentru semestrul I al anului 2022

Având în vedere prevederile:

— Legii nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 1.045/2018 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 23/2022 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale,

ministrul finanțelor și ministrul muncii și solidarității sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Pentru semestrul I al anului 2022, începând cu luna aprilie 2022, valoarea sumei lunare care se acordă sub formă de tichete de creșă, stabilită potrivit prevederilor art. 33 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.045/2018, cu modificările ulterioare, este de 520 de lei.

Art. 2. — Valoarea nominală stabilită la art. 1 se aplică și pentru primele 2 luni ale semestrului II al anului 2022, respectiv august 2022 și septembrie 2022.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

p. Ministrul muncii și solidarității sociale,
Mădălin-Cristian Vasilcoiu,
secretar de stat

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN
privind modificarea Ordinului ministrului sănătății
nr. 1.171/2015 pentru aprobarea unor reglementări
privind controlul tuberculozei

Văzând Referatul de aprobare nr. AR 5.445 din 31.03.2022 al Direcției generale asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 16 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 1.171/2015 pentru aprobarea unor reglementări privind controlul tuberculozei, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 și 748 bis din 7 octombrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Se aprobă Ghidul metodologic de implementare a Programului național de prevenire, supraveghere și control al tuberculozei și altor micobacterioze, prevăzut în anexa nr. 1.”

2. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Adriana Pistol,
secretar de stat

București, 31 martie 2022.

Nr. 956.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

O R D I N

privind structura anului școlar 2022—2023

Având în vedere prevederile art. 94 alin. (2) lit. r) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în baza prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Anul școlar 2022—2023 începe la data de 1 septembrie 2022, se încheie la data de 31 august 2023 și are o durată de 36 de săptămâni de cursuri. Cursurile anului școlar 2022—2023 încep la data de 5 septembrie 2022.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se stabilesc următoarele:

a) pentru clasele a XII-a zi, a XIII-a seral și frecvență redusă, anul școlar are o durată de 34 de săptămâni de cursuri și se încheie la data de 2 iunie 2023;

b) pentru clasa a VIII-a, anul școlar are o durată de 35 de săptămâni de cursuri și se încheie la data de 9 iunie 2023;

c) pentru clasele din învățământul liceal — filiera tehnologică, cu excepția claselor prevăzute la lit. a), pentru clasele din învățământul postliceal, cu excepția calificărilor din domeniul sănătate și asistență pedagogică, și pentru clasele din învățământul profesional, anul școlar are o durată de 37 de săptămâni de cursuri și se încheie la data de 23 iunie 2023;

d) pentru clasele din învățământul postliceal, având calificări din domeniul sănătate și asistență pedagogică, durata cursurilor este cea stabilită prin planurile-cadru de învățământ în vigoare.

Art. 2. — Anul școlar 2022—2023 se structurează astfel:

— cursuri — de luni, 5 septembrie 2022, până vineri, 21 octombrie 2022;

— vacanță — de sâmbătă, 22 octombrie 2022, până duminică, 30 octombrie 2022;

— cursuri — de luni, 31 octombrie 2022, până joi, 22 decembrie 2022;

— vacanță — de vineri, 23 decembrie 2022, până duminică, 8 ianuarie 2023;

— cursuri — de luni, 9 ianuarie 2023, până vineri, 3 februarie 2023, respectiv vineri, 10 februarie 2023, sau vineri, 17 februarie 2023, la decizia inspectoratelor școlare județene/al municipiului București, după caz;

— vacanță — o săptămână, la decizia inspectoratelor școlare județene/al municipiului București, în perioada 6—26 februarie 2023;

— cursuri — de luni, 13 februarie 2023, respectiv luni, 20 februarie 2023, sau luni, 27 februarie 2023, la decizia inspectoratelor școlare județene/al municipiului București, după caz, până joi, 6 aprilie 2023;

— vacanță — de vineri, 7 aprilie 2023, până marți, 18 aprilie 2023;

— cursuri — de miercuri, 19 aprilie 2023, până vineri, 16 iunie 2023;

— vacanță — de sâmbătă, 17 iunie 2023, până duminică, 3 septembrie 2023.

Art. 3. — În ziua de 5 octombrie — Ziua internațională a educației și în zilele nelucrătoare/de sărbătoare legală prevăzute de lege și de contractul colectiv de muncă aplicabil nu se organizează cursuri.

Art. 4. — (1) Programul național „Școala altfel” și Programul „Săptămâna verde” se desfășoară în perioada 27 februarie—16 iunie 2023, în intervale de câte 5 zile consecutive lucrătoare, a căror planificare se află la decizia unității de învățământ. Derularea celor două programe nu se planifică în același interval de cursuri (modul de învățare).

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), la clasele din învățământul liceal — filiera tehnologică, din învățământul profesional și din învățământul postliceal, în perioadele dedicate programelor „Școala altfel” și „Săptămâna verde” se organizează activități de instruire practică.

Art. 5. — În situația suspendării cursurilor conform Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar, aprobat prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 5.447/2020, cu modificările și completările ulterioare, măsurile privind parcurgerea integrală a programei școlare prin modalități alternative stabilite de consiliul de administrație al unității de învățământ nu se dispun în perioada vacanțelor școlare.

Art. 6. — Calendarul examenelor/evaluărilor naționale, al examenelor de absolvire, respectiv de certificare/atestare a calificării profesionale/a competențelor, precum și calendarul admiterii în clasa a IX-a se aprobă prin ordine distincte ale ministrului educației.

Art. 7. — (1) În situații deosebite, bine fundamentate, în funcție de condițiile climaterice locale speciale și de specificul școlii, inspectoratele școlare pot aproba, cu avizul Ministerului Educației, la cererea conducerii unităților de învățământ, modificări ale structurii anului școlar stabilite prin prezentul ordin.

(2) Solicitarea de modificare a structurii anului școlar se face după consultarea consiliului reprezentativ al părinților din unitatea/unitățile de învățământ respectivă/respective.

(3) Aprobarea modificării structurii anului școlar, menționată la alin. (1), se acordă în condițiile asigurării parcurgerii integrale a programei școlare, precum și a posibilității ca toți elevii să participe, fără restricții, la examenele și evaluările naționale.

Art. 8. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Educației, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 31 martie 2022.
Nr. 3.505.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 9**din 21 februarie 2022**

Dosar nr. 2.825/1/2021

Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile — președintele completului
Carmen Georgeta Negriță	— judecător la Secția I civilă
Denisa Livia Băldean	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Tăbârcă	— judecător la Secția I civilă
Cristina Petronela Văleanu	— judecător la Secția I civilă
Cristina Truțescu	— judecător la Secția I civilă
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Paraschiv	— judecător la Secția I civilă
Eugenia Pușcașiu	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Mioara Iolanda Grecu	— judecător la Secția I civilă
Mari Ilie	— judecător la Secția I civilă

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 2.825/1/2021 a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă și ale art. 36 alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Laura-Mihaela Ivanovici, președintele Secției I civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Elena Adriana Stamatescu, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizările conexe formulate de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, în Dosarul nr. 11.553/3/2019, și de Curtea de Apel Timișoara — Secția I civilă, în Dosarul nr. 877/108/2020.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar s-a depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, ce a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; după comunicarea raportului, părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

6. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularii și obiectul sesizărilor

7. Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a dispus, prin Încheierea din 2 noiembrie 2021, în Dosarul nr. 11.553/3/2019, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: *în interpretarea art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau*

prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 165/2013), în situația unei contestații împotriva unei decizii emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, acordarea despăgubirilor se face prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii propriu-zise a deciziei de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor sau prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent rămânerii sale definitive?

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 11 noiembrie 2021, cu nr. 2.825/1/2021, termenul de judecată fiind stabilit la 21 februarie 2022.

9. La data de 24 noiembrie 2021, pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost înregistrat Dosarul nr. 2.927/1/2021, având ca obiect sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara — Secția I civilă, prin Încheierea din 9 noiembrie 2021, în Dosarul nr. 877/108/2020. Prin această sesizare s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: *care este grila notarială aplicabilă pentru evaluarea imobilelor care nu pot fi restituite în natură, în cazul litigiilor în care reclamantul solicită obligarea Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor la soluționarea dosarului prin emiteria unei decizii de compensare care să conțină numărul de puncte stabilit prin expertiza dispusă în cauză, ipoteza vizată fiind aceea în care Comisia nu a soluționat dosarul până la data introducerii acțiunii de către reclamant și nici ulterior, situație care nu este acoperită de textul art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în forma în vigoare după modificarea dispusă prin Legea nr. 193/2021 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2020 pentru suspendarea aplicării prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și instituirea unor măsuri tranzitorii (Legea nr. 193/2021)?*

10. Considerându-se că există identitate de obiect între cele două sesizări, prin rezoluția președintelui Secției I civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a dispus conexarea Dosarului nr. 2.927/1/2021 la Dosarul nr. 2.825/1/2021, urmând ca sesizările conexe să fie soluționate de același complet de judecată.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

11. *Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare*

Art. 21. — „(...) (6) Evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri se exprimă în puncte și se face prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii deciziei de către Comisia Națională, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia. Un punct are valoarea de un leu. (...)”

III. Expunerea succintă a proceselor

A. Dosarul nr. 11.553/3/2019 al Curții de Apel București, Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie

12. Procesul a început la data de 16 aprilie 2019.

13. Prin decizia de validare parțială nr. xxxxx din 11 martie 2019, Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a dispus: validarea parțială a dispoziției primarului municipiului Craiova pentru cota de 1/2 din imobilul construcție, situat în municipiul Craiova, județul Dolj, și emiterea deciziei de compensare prin 31.068 puncte în favoarea domnului X, cu precizarea că numărul de puncte menționat reprezintă valoarea imobilului sus-amintit, stabilită în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, din care a fost dedusă cota de 1/2 din valoarea despăgubirilor în quantum de 74.427,20 lei, încasate la data de 10 august 1990, actualizată cu indicele de inflație; invalidarea parțială a dispoziției primarului municipiului Craiova pentru cota de 1/2 din imobilul-construcție, situat în municipiul Craiova, județul Dolj.

14. Împotriva acestei decizii, în temeiul art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, a formulat contestație reclamantul inițial, X, arătând că nu i s-au solicitat niciodată înscrișuri cu privire la calitatea de moștenitor al soției sale Y, astfel că în mod greșit intimata a procedat la invalidarea dispoziției primarului municipiului Craiova pentru cota de 1/2, și, în ceea ce privește terenul aferent construcției, că figurează, împreună cu soția sa, în procesul-verbal întocmit cu ocazia preluării imobilului. În consecință, a solicitat anularea deciziei contestate și obligarea intimitei să emită decizia de compensare prin puncte în favoarea sa pentru cota de 1/1 din construcție și terenul aferent.

15. Prin *Sentința civilă nr. 2.988 din 13 decembrie 2019, Tribunalul București — Secția a V-a civilă* a admis cererea, a anulat decizia de validare parțială emisă de pârâtă și a obligat-o pe aceasta să emită în favoarea reclamantului decizie de compensare prin puncte, pentru construcția și terenul aferent construcției în suprafață de 1.150 mp, imobile situate în municipiul Craiova, județul Dolj, în termen de 60 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.

16. *Împotriva sentinței primei instanțe a formulat apel pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor*, prin care a susținut netemeinicia hotărârii atacate, întrucât secretariatul său a constatat calitatea de persoană îndreptățită a reclamantului pentru cota de 1/2 din construcție, în baza contractului de vânzare-cumpărare autenticat cu nr. xxxx din 27 septembrie 1982, fiind proprietar devălmaș împreună cu soția sa, Y (decedată în anul 2004); reclamantul nu a făcut dovada calității de moștenitor al soției sale, deși secretariatul i-a trimis o adresă în acest sens în anul 2017; terenul în suprafață de 1.150 mp a trecut în proprietatea statului conform art. 30 din Legea nr. 58/1974 privind sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale (*Legea nr. 58/1974*). În consecință, a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și rejudecarea procesului în fond, urmând ca instanța să dispună respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

17. La data de 31 august 2021 a decedat intimatul-reclamant X, astfel că la termenul din 2 noiembrie 2021 au fost introduse în cauză moștenitoarele acestuia, A și B.

18. În ședința publică din 2 noiembrie 2021, Curtea, din oficiu, a invocat necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept anterior expusă.

19. Prin încheierea pronunțată la aceeași dată, instanța a dispus sesizarea instanței supreme și, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a suspendat judecata.

B. Dosarul nr. 877/108/2020 al Curții de Apel Timișoara — Secția I civilă

20. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Arad — Secția I civilă, la data de 19 mai 2020, reclamanții C și D au solicitat, în principal, obligarea pârâtei Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor la emiterea deciziei de compensare pentru imobilele naționalizate și nerestituite în natură, situate în municipiul Arad, prin acordarea despăgubirilor solicitate conform valorii de piață de la momentul introducerii cererii de chemare în judecată, în quantumul ce va fi stabilit în urma administrării probei cu expertiză, într-un termen rezonabil de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, iar în subsidiar, obligarea pârâtei la emiterea deciziei de compensare pentru imobilele indicate, în conformitate cu dispozițiile art. 21 din Legea nr. 165/2013, la plata echivalentului sumei de 5.000 euro în moneda națională la data plății, cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral cauzat datorită nereparării prejudiciului material produs în urma exproprierii abuzive, și la plata cheltuielilor de judecată.

21. În motivarea cererii, reclamanții au arătat că antecesorii lor au fost expropriați în perioada regimului comunist și lipsiți de proprietatea bunurilor situate în municipiul Arad, prin Decretul nr. 92/1950 pentru naționalizarea unor imobile, cu modificările și completările ulterioare. Prin notificarea formulată în anul 2001 au solicitat instituțiilor statului român restituirea proprietăților sau acordarea de despăgubiri la valoarea de circulație.

22. Prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat naționalizarea abuzivă a imobilului și calitatea de persoană îndreptățită a antecesorului X. Ulterior, primarul municipiului Arad a emis dispoziție prin care a constatat exproprierii abuzivă, calitatea de persoane îndreptățite a reclamanților, dar și faptul că unele apartamente din imobil sunt libere, iar unele au fost înstrăinate unor terți în baza Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 112/1995*).

23. Dispoziția a fost atacată de reclamanți în instanță, însă pretențiile lor au fost respinse. În continuare, Primăria Municipiului Arad a transmis actul, împreună cu întreaga documentație aferentă, instituției prefectului care, la rândul său, le-a transmis pârâtei Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, unde a rămas în nelucrare timp de 6 ani de la înregistrare, respectiv 19 ani de la formularea notificării, fără ca în tot acest timp reclamanții să primească din partea statului român niciun fel de despăgubiri cu titlu de daune materiale ori morale.

24. Referitor la acordarea despăgubirilor prin raportare la dispozițiile art. 21 din Legea nr. 165/2013, astfel cum a fost aceasta modificată prin Legea nr. 22/2020 pentru modificarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și pentru completarea articolului 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România (*Legea nr. 22/2020*), reclamanții au apreciat că această modificare nu reprezintă punerea legislației interne în acord cu rațiunea, scopul și incidența art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*), deoarece valorile orientative și minimale din grilele notariale nu reprezintă nici pe departe valoarea reală a proprietăților.

25. Referitor la calculul numărului de puncte pe care le solicită, conform grilei notariale aplicabile municipiului Arad, aferentă anului introducerii acțiunii — 2020, reclamanții au înțeles să conteste valorile aplicate, față de zona situării imobilelor imposibil de restituit în natură, de suprafețele avute în vedere și de prețurile stabilite prin grilă.

26. *Pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a depus întâmpinare*, solicitând respingerea acțiunii, ca neîntemeiată. A arătat că din înscrisurile depuse la dosar nu reiese în mod clar categoria de folosință a întregii suprafețe de teren la momentul preluării abuzive, motiv pentru care nu poate fi aplicată grila notarială. În situația în care nu se poate stabili destinația/categoria de folosință, evaluarea se face prin aplicarea valorii minime pentru zona sau categoria de imobil prevăzută de grila notarială pentru localitatea respectivă, astfel cum prevede art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, sau se aplică prezumțiile relative instituite prin art. 15¹ alin. (1) din același act normativ.

27. *Prin Sentința civilă nr. 56 din 24 martie 2021, Tribunalul Arad — Secția I civilă* a admis în parte acțiunea, a obligat pârâta să emită în favoarea reclamantilor decizia de compensare pentru imobilele naționalizate nerestituite în natură, în valoare de 2.554.018 puncte (lei), în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, a anulat ca netimbrat petitul privind acordarea daunelor morale în cuantum de 5.000 euro și a obligat pârâta la plata cheltuielilor de judecată în sumă de 13.550 lei.

28. Pentru a hotărî astfel, tribunalul a dispus efectuarea unei expertize tehnice judiciare de evaluare a apartamentelor în discuție și a terenului aferent.

29. Conform raportului de expertiză, necontestat de părți, valoarea apartamentelor expertizate și a terenului aferent este de 893.202 euro, echivalent 4.348.643 lei, conform expertizei notariale aferente anului 2020, respectiv de 1.104.400 euro, echivalent 5.376.882 lei, potrivit valorii de piață. Raportat la numărul de puncte ce trebuie stabilite conform art. 21 din Legea nr. 165/2013 și la cota convenită reclamantilor, de 19/40, acestea sunt 2.065.605 puncte (lei), potrivit expertizei notariale aferente anului 2020, respectiv 2.554.018 puncte (lei), potrivit valorii de piață.

30. Față de concluziile expertizei și de diferența semnificativă între cele două valori, se pune problema dacă valoarea ce trebuie stabilită este cea rezultată din prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, conform grilei notariale, sau valoarea de piață, cum au solicitat reclamantii, având în vedere deciziile relevante din practica Curții Europene a Drepturilor Omului.

31. Față de prevederile de principiu din art. 1 din Legea nr. 165/2013, ținând cont de împrejurarea că recent, prin Decizia Curții Constituționale nr. 189 din 18 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 4 mai 2021 (*Decizia nr. 189 din 18 martie 2021*), s-a constatat neconstituționalitatea prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 și că, pe de altă parte, în situații de speță similare, hotărârile în cauzele *Ana Ionescu și alții contra României, Konya și alții împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că despăgubirea ce trebuie plătită de stat trebuie să fie corespunzătoare cu valoarea actuală a proprietăților [interpretare ce se impune, conform art. 20 alin. (2) din Constituția României, legislației interne contrare], tribunalul a constatat că despăgubirile la care sunt îndreptățiți reclamantii trebuie raportate la valoarea actuală, de piață, a imobilelor, pentru a se afla într-o situație similară cu cazul în care restituirea în natură a proprietăților ar fi fost posibilă.

32. *Împotriva acestei sentințe a declarat apel pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor*, care a susținut că hotărârea atacată este, în parte, netemeinică și ilegală, sub aspectul nedezbaterii categoriei de folosință a imobilului-teren. De asemenea, a înțeles să critice sentința și din perspectiva faptului că evaluarea imobilului se face în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia, potrivit art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, iar din dosar nu rezultă ce categorie de folosință avea întreaga suprafață de teren, în prezent aflându-se în

imposibilitatea obiectivă de a aplica grila notarială. De aceea, evaluarea se face prin aplicarea valorii minime pentru zona sau categoria de imobil prevăzută de grila notarială pentru localitatea respectivă, astfel cum se arată la art. 21 alin. (6¹) din Legea nr. 165/2013, sau se aplică prezumțiile relative instituite la art. 15¹ alin. (1) din același act normativ.

33. Apelanta-pârâta a solicitat, de asemenea, modificarea sentinței sub aspectul evaluării realizate de instanța de judecată prin raportare la normele cuprinse în grila Camerei Notarilor Publici din 2020, apreciind că o asemenea evaluare conduce spre o soluție aflată în afara cadrului legal, contrară efectelor Deciziei Curții Constituționale nr. 189 din 18 martie 2021, care au incidență asupra stării actului normativ declarat neconstituțional.

34. Apelanta-pârâta a înțeles să critice sentința atacată și sub aspectul reținerii eronate a valorii de piață a imobilului notificat, cu încălcarea dispozițiilor art. 50 lit. b) și art. 21 alin. (6) și (7) din Legea nr. 165/2013. Evaluarea imobilului notificat, astfel cum a fost reținută de instanța de fond, trebuie să urmărească valorile din grila notarilor publici, și nu pe cele de piață, acest tratament putând conduce la inegalități între titularii drepturilor.

35. *Prin întâmpinarea depusă la dosar, intimatul-reclamant B, în nume personal și în calitate de unic moștenitor al reclamantei C*, a solicitat respingerea apelului declarat de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor.

36. *La termenul din 12 octombrie 2021*, Curtea, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, a pus în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, pentru dezlegarea chestiunii de drept enunțate la paragraful 9 din prezenta decizie.

37. Prin Încheierea din 9 noiembrie 2021, sesizarea a fost considerată admisibilă și, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, s-a dispus suspendarea judecării până la pronunțarea hotărârii prealabile.

IV. Motivele reținute de titularii sesizărilor, referitoare la admisibilitatea procedurii

38. Instanțele de trimitere, procedând la analiza condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă pentru declanșarea procedurii pronunțării de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, au apreciat că acestea sunt întrunite cumulativ, pentru considerentele ce vor fi redate.

39. Astfel, cauzele se află în etapa procesuală a apelului, singura cale de atac de reformare prevăzută în materia cererilor întemeiate pe Legea nr. 165/2013, conform art. 35 alin. (4) din acest act normativ special, iar completele de judecată ale celor două curți de apel au fost învestite cu soluționarea apelurilor declarate de pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor. De asemenea, problemele de drept nu au făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

40. Cât privește *cerința ca soluționarea pe fond a cauzelor să depindă de lămurirea chestiunii de drept în discuție*, ambele instanțe au apreciat că este îndeplinită.

41. Curtea de Apel București — Secția a III-a pentru cauze cu minori și de familie a argumentat că, în ipoteza în care s-ar constata întemeiată una dintre critici, și anume aceea că prin decizia de validare parțială a fost recunoscută calitatea reclamantului de persoană îndreptățită la obținerea de măsuri compensatorii pentru cota de 1/2 din construcție, și în același timp s-ar constata nefondate una sau ambele susțineri privind calitatea reclamantului de persoană îndreptățită la obținerea de măsuri compensatorii pentru cealaltă cotă de 1/2 din construcție, precum și pentru teren, soluția pronunțată cu privire la apel ar putea fi diferită după cum acordarea despăgubirilor se face prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii

propriu-zise a deciziei de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor sau prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent rămânerii sale definitive.

42. Astfel, în primul caz, s-ar putea impune admiterea apelului și schimbarea în parte a sentinței apelate, în sensul anulării doar în parte a deciziei de validare parțială, respectiv a art. 2, prin care s-a invalidat dispoziția entității investite cu privire la o cotă de 1/2 din construcție și la întregul teren, precum și a tezei a doua din art. 1, prin care s-a stabilit un număr de puncte, implicit fiind păstrată partea din decizie prin care prin teza întâi din art. 1 a fost validată dispoziția entității investite cu privire la o cotă de 1/2 din construcție în vederea emiterii deciziei de compensare corespunzătoare (astfel încât acordarea despăgubirilor pentru cota de 1/2 din construcție, drept recunoscut deja chiar de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, să se facă prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii deciziei propriu-zise către aceasta) și obligării părții să emită o nouă decizie numai pentru cealaltă cotă de 1/2 din construcție și pentru teren (astfel încât numai acordarea despăgubirilor pentru aceste drepturi, recunoscute abia de către instanță în cadrul soluționării contestației, să se facă prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent rămânerii definitive a deciziei Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor).

43. În cel de-al doilea caz, soluția ar putea fi respingerea apelului (astfel încât acordarea despăgubirilor și pentru cota de 1/2 din construcție, drept recunoscut deja de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, să se facă prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent rămânerii definitive a deciziei acestui organism).

44. Curtea de Apel Timișoara — Secția I civilă a apreciat că între problema de drept ce face obiectul sesizării și soluționarea pe fond a cauzei există un raport de dependență, în sensul că hotărârea pe care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept o va pronunța în procedura mecanismului judiciar de unificare a practicii produce un efect concret asupra soluției din procesul pendinte. Sesizarea de față pune în discuție o chestiune de drept de a cărei lămurire poate depinde soluționarea fondului cauzei, deoarece soluționarea apelului și, implicit, a acțiunii introductive este indisolubil legată de determinarea sferei de incidență a dispozițiilor art. 35 alin. (3) și art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013.

45. În concret, dispozițiile Legii nr. 193/2021 sunt în sensul că evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri se exprimă în puncte și se face prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii deciziei de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia.

46. Obiectul acțiunii are ca petit principal obligarea părții Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor la emiterea deciziei de compensare pentru imobilele naționalizate și nerestituite în natură situate în municipiul Arad, prin acordarea despăgubirilor solicitate conform valorii de piață actuale de la momentul introducerii cererii de chemare în judecată, în cuantumul ce va fi stabilit în urma administrării probei cu expertiză, într-un termen rezonabil de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii.

47. Hotărârea de primă instanță care este supusă controlului jurisdicțional în prezentul apel a admis petitul respectiv, acordând reclamantului-intimat dreptul la despăgubiri calculate la valoarea de piață a imobilului preluat în mod abuziv în perioada comunistă, iar în acest sens a procedat la efectuarea unei expertize tehnice de evaluare, care a avut ca obiectiv și stabilirea valorii despăgubirilor prin raportare la grila notarială aferentă anului 2020. În speță nu s-a emis o decizie de către

pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, deși reclamantul-intimat este beneficiarul unei dispoziții care prevede dreptul la despăgubiri pentru partea de imobil care nu poate fi restituită în natură, dispoziție emisă în baza unei hotărâri judecătorești definitive.

48. Prin apelul declarat, pârâta invocă nelegala înlăturare a dispozițiilor speciale ale Legii nr. 165/2013, care stabilesc grila notarială drept reper în evaluarea imobilelor, iar nu valoarea de piață, dar faptul neemiterii unei decizii de către entitatea competentă ridică întrebări cu privire la modalitatea de evaluare. Situația de fapt din speță nu este acoperită de dispozițiile legii speciale aflate în discuție, cât timp grila notarială aplicabilă este aceea din anul anterior emiterii deciziei.

49. De asemenea, s-a apreciat ca fiind îndeplinită condiția noutății chestiunii de drept, fiind generată de un act normativ recent, respectiv Legea nr. 193/2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 681 din 9 iulie 2021, și se ridică în toate contestațiile formulate împotriva deciziilor emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, deci într-un număr considerabil de litigii, existând diferențe notabile între valorile imobilelor stabilite prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii deciziei propriu-zise către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor și cele stabilite prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent rămânerii definitive a acesteia, astfel încât apare necesar a fi tranșată cu valoare de principiu.

50. Curtea de Apel Timișoara — Secția I civilă a apreciat și că problema de drept pusă în discuție prezintă gradul de dificultate necesar pentru declanșarea mecanismului hotărârii prealabile, deoarece rezolvarea de principiu a acesteia nu se poate deduce cu ușurință din interpretarea coroborată a prevederilor art. 21 din Legea nr. 165/2013, dispozițiilor art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție și art. 6 paragraful 1 din Convenție.

51. Interpretarea normelor legale menționate pune în discuție două rezolvări diametral opuse ale chestiunii de drept, una rezultată prin aplicarea dreptului comun, adică evaluarea are loc prin raportare la grila notarială de la momentul realizării evaluării, iar cealaltă întemeiată pe grila notarială din anul anterior evaluării, pentru a se asigura o interpretare cât mai apropiată de voința legiuitorului, exprimată prin Legea nr. 193/2021, iar data emiterii hotărârii judecătorești în astfel de cauze nu este cunoscută la momentul când se dispune evaluarea.

V. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

52. Prin notele scrise depuse la dosarul *Curții de Apel Timișoara — Secția I civilă*, intimatul-reclamant B, în nume propriu și în calitate de moștenitor al reclamantei C, a susținut că sesizarea instanței supreme este inadmisibilă, neîndeplinind condiția noutății, a nepronunțării de către Înalta Curte de Casație și Justiție, a complexității și a dependenței soluționării fondului cauzei de dezlegarea chestiunii de drept.

53. Invocând dezlegările instanței supreme din Decizia nr. XX din 19 martie 2007, pronunțată de Secțiile Unite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 12 noiembrie 2007 (*Decizia nr. XX din 19 martie 2007*), intimatul-reclamant a apreciat că acestea se impun, *mutatis mutandis*, și în privința situației în care entitatea investită cu soluționarea cererii — în cazul de față, Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor — nu a respectat termenul de 60 de luni reglementat de art. 34 din Legea nr. 165/2013, iar persoana care se consideră îndreptățită a investit instanța cu soluționarea cererii în interiorul termenului de 6 luni reglementat de art. 35 din Legea nr. 165/2013.

54. Considerentele Deciziei nr. XX din 19 martie 2007 au fost reluate prin Decizia nr. 45 din 14 octombrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru

dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 934 din 20 noiembrie 2019 (*Decizia nr. 45 din 14 octombrie 2019*), ele fiind aplicabile și cauzei pendinte.

55. În același sens invocă și Decizia nr. 46 din 7 iunie 2021 (*Decizia nr. 46 din 7 iunie 2021*), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 2 august 2021.

56. Pentru toate aceste argumente, apreciază că aplicarea art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 trebuie făcută printr-o interpretare teleologică coroborată cu art. 35, astfel cum a fost interpretat obligatoriu de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 45 din 14 octombrie 2019, în sensul că atunci când instanța se substituie Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor, fiind investită cu soluționarea pe fond a dosarului administrativ, textul „prin aplicarea grilei notariale din anul anterior emiterii deciziei” se înlocuiește logic cu „prin aplicarea grilei notariale din anul anterior pronunțării hotărârii judecătorești”.

57. După comunicarea raportului întocmit de judecătorul-raportor, în condițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părțile nu au exprimat un punct de vedere asupra problemei de drept.

VI. Punctul de vedere al completurilor de judecată care au formulat sesizările cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

58. Completul de judecată *al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie*, investit cu soluționarea apelului în dosarul nr. 11.553/3/2019, a arătat că, pentru situațiile în care nu a fost emisă o decizie de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor [art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013], acordarea despăgubirilor nu se poate face decât prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent pronunțării hotărârii judecătorești. Textul nu poate fi interpretat decât în sensul că hotărârea judecătorească, ce ține de fapt loc deciziei ce ar fi trebuit emisă de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, este necesar a fi asimilată acesteia, din perspectiva în discuție, constituind un act echivalent. Cu alte cuvinte, se impune interpretarea extensivă în fața interpretării literale.

59. Modificând art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, care stabilește criteriul de evaluare a imobilelor în faza administrativă, legiuitorul a omis să modifice și art. 35 din același act normativ, prin indicarea criteriului de evaluare în faza judiciară. Reglementarea unui criteriu distinct în această fază nici nu necesita o dispoziție specială în forma inițială a legii, referirea la anul 2013 fiind suficientă până la momentul stabilirii definitive a despăgubirilor.

60. În continuare, odată admisă în situația prevăzută de art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, interpretarea că art. 21 alin. (6) se referă nu numai strict la decizia emisă de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, ci și la un act echivalent (hotărârea judecătorească) înseamnă că această interpretare trebuie dată aceluiasi text de lege și în alte situații în care se pronunță o hotărâre judecătorească, cum este cea în care a fost emisă o decizie administrativă, însă ea a fost contestată în instanță, adică cea reglementată de art. 35 alin. (1). Așadar, lacuna legislativă se observă cu mai mare ușurință în legătură cu situațiile prevăzute de art. 35 alin. (2), cele în care nu au fost emise decizii de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, însă există în ambele cazuri.

61. Atunci când se emit/pronunță atât o decizie administrativă, cât și o hotărâre judecătorească, în absența unei opțiuni exprese a legiuitorului cu privire la care din cele două acte juridice este cel în funcție de care se determină anul de referință, textul de lege este susceptibil de două înțelesuri.

62. În favoarea primei concluzii posibile, instanța de trimitere constată că faptul pronunțării unei hotărâri judecătorești la finalul procedurii nu poate conduce automat la concluzia că evaluarea se face prin aplicarea grilelor notariale valabile în anul anterior pronunțării sale. Nu este exclus, de principiu, ca legiuitorul să prefere evaluarea în funcție de grilele notariale valabile în anul precedent emiterii deciziei, așa cum în forma inițială alesese un an fără nicio legătură cu emiterea/pronunțarea actelor juridice respective, și anume 2013. Indicarea unui an de referință fix, indiferent de durata procedurii, poate fi considerată că prezentând o serie de avantaje. Astfel, atunci când procedura durează mai mult de un an, se evită refacerea expertizelor și/sau a calculelor cel puțin o dată pe parcursul soluționării contestației. De asemenea, cuantumul despăgubirilor nu depinde de durata procedurii, care variază în funcție de multe elemente (durata efectuării expertizelor și/sau a administrării altor probe, încărcătura mai mică sau mai mare a ședințelor care permite ori nu amânarea cauzei la un termen în același an, formularea de către părți a unor cereri de amânare) și îi atribuie astfel un anumit caracter aleatoriu. În schimb, soluționarea dosarelor administrative de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor se face într-o anumită ordine, în principiu cea a înregistrării (art. 34), ceea ce lasă mai puțin loc arbitrarului.

63. Tot astfel, nici împrejurarea că hotărârea judecătorească desființează (atunci când contestația este admisă) decizia administrativă nu poate conduce, prin sine însăși, la concluzia că nu poate fi avut în vedere decât anul precedent pronunțării hotărârii judecătorești definitive. Riguros vorbind, nu se desființează sau n-ar trebui să se desființeze decât partea din decizie care privește stabilirea numărului de puncte, iar nu și cea referitoare la validarea dispoziției emise de entitatea investită cu soluționarea notificării. În plus, chiar dacă s-ar considera că decizia (indiferent de tipul ei) nu mai este în vigoare, opțiunea pentru un anumit an cu referire la aceasta poate să supraviețuiască, nefiind un efect al său juridic. Este adevărat și că atunci când instanța nu stabilește ea însăși valoarea despăgubirilor în același timp cu desființarea deciziei administrative, ci retrimite dosarul în faza administrativă, ceea ce implică emiterea unei noi decizii, prima fiind și de această dată desființată, este poate mai greu de admis ca evaluarea imobilului să se facă în funcție de grilele valabile în anul precedent emiterii celei dintâi. În fond problema este însă aceeași, durata mai mare de timp între desființarea (ce ar trebui considerată parțială) deciziei administrative și stabilirea unui alt număr de puncte (printr-o a doua decizie, respectiv chiar prin hotărârea judecătorească) nefiind o diferență de substanță.

64. Totuși, în favoarea celei de-a doua concluzii posibile, se constată că pentru a determina care a fost voința legiuitorului în situațiile prevăzute de art. 35 alin. (1) trebuie pornit în primul rând de la expunerea de motive ce a stat la baza adoptării Legii nr. 22/2020 pentru modificarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și pentru completarea art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România (*Legea nr. 22/2020*), primul act normativ prin care s-a urmărit modificarea art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013: „Legea a intrat în vigoare la data de 16.05.2013, ca urmare, toate deciziile se emit ținând cont de grilele notariale din anul 2013, astfel cei îndreptățiți, toți cei care beneficiază de prevederile acestei legi (atât persoane fizice, cât și persoane juridice) sunt prejudiciați raportat la faptul că grila notarială este actualizată anual de către Comisia Națională. Actul normativ a intrat în vigoare acum 6 ani, valorile de piață ale imobilelor au suferit modificări și în grilele notariale, precum și inflația anuală duce la o pierdere a valorii despăgubirilor (se pot

verifica grilele notariale aplicabile în cazul localităților din anul 2013 și anii următori, inclusiv cea în vigoare din anul 2018) — în majoritatea cazurilor se pot observa creșteri de circa 30%”.

65. Așadar, se poate deduce că legiuitorul a urmărit ca persoanele îndreptățite la obținerea de măsuri compensatorii să beneficieze de creșterea valorilor din grilele notariale, prin stabilirea despăgubirilor cu luarea în considerare a acestei evoluții favorabile, atingerea acestui deziderat implicând evaluarea imobilelor în funcție de grilele cele mai apropiate de momentul primirii efective a reparațiilor.

66. În al doilea rând, trebuie avut în vedere principiul expus de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 80 din 12 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.080 din 20 decembrie 2018 (*Decizia nr. 80 din 12 noiembrie 2018*): „64. Decizia autorității administrative implicate în procesul de acordare a măsurii reparatorii reglementate de Legea nr. 165/2013 a fost supusă controlului jurisdicțional, astfel încât dreptul de creanță, de care beneficiază persoana îndreptățită la măsura reparatorie, nu este un drept cert și exigibil și, de aceea, situația juridică se află în curs de constituire, deoarece urmează a se stabili, în faza jurisdicțională, valoarea concretă a despăgubirilor sub forma acordării de puncte în raport cu evaluarea imobilului care face obiectul deciziei de compensare, instanța de judecată fiind singura în măsură a stabili, în concret și definitiv, întinderea despăgubirii cuvenite.”

67. În sfârșit, se poate susține că în acest fel s-ar realiza și un echilibru mai just între interesele părților și cel al statului, pentru că emiterea unei decizii legale și temeinice de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor ar face ca aceasta să rămână în vigoare și în urma soluționării contestației și/sau a apelului (principal), fiind mai greu de acceptat că acestea ar putea fi admise doar pe considerentul aplicării unei alte grile, adică fără săvârșirea vreunei greșeli de fapt sau de drept de către autoritatea administrativă sau de către prima instanță. În schimb, atunci când decizia conține asemenea erori, care impun intervenția instanței, este mai rezonabil să nu se repercuteze asupra situației patrimoniale a persoanei îndreptățite faptul că a fost pusă în situația de a solicita pronunțarea unei hotărâri judecătorești, ceea ce a implicat întârzierea plății efective a despăgubirilor care au fost calculate pornind de la o valoare a imobilului de la o dată anterioară. În mod asemănător s-ar pune problema în cazul declarării căilor de atac împotriva hotărârii judecătorești pronunțate de prima instanță, fiind mai greu de admis că un apel (cu excepția celui incident) ar putea fi admis doar pe considerentul aplicării grilei noi, în absența unei erori a instanței.

68. *Curtea de Apel Timișoara — Secția I civilă* nu și-a expus punctul de vedere cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

69. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat hotărâri judecătorești și opinii teoretice ale judecătorilor, din a căror analiză se conturează două orientări jurisprudențiale.

70. Astfel, *într-o primă orientare*, s-a apreciat că evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri se face prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii deciziei de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia.

71. S-a apreciat că prevederile art. 21 alin. (6), astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 193/2021, sunt redactate cu suficientă claritate și precizie, nu au un caracter lacunar sau îndoielnic, pentru a ridica dificultăți reale de interpretare. Utilizând metoda primordială de interpretare a unei norme

juridice, aceea gramaticală, se poate ajunge cu ușurință la o interpretare declarativă, impusă de concluzia că între formularea literală a normei și conținutul său real există o concordanță deplină.

72. Cât privește modul de interpretare și aplicare a considerentelor Deciziei nr. 80 din 12 noiembrie 2018 trebuie avut în vedere că acestea privesc modalitatea în care Înalta Curte de Casație și Justiție a lămurit cadrul legislativ, imprevizibil și într-o perpetuă modificare, aplicabil raportului juridic dedus judecății. Edificatoare în acest sens sunt considerentele introductive ale raționamentului juridic, relativ la faptul că „59. (...) nu se ridică un aspect care să vizeze retroactivitatea legii civile, din moment ce continuitatea reglementării este aceeași, context ce determină ca textul modificat să se aplice și deciziilor anterioare, emise însă după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013”.

73. Ele reprezintă fundamentul pentru care instanța de judecată, investită cu un litigiu având ca obiect o contestație îndreptată împotriva deciziei de compensare, face aplicarea prevederilor legale în vigoare la data soluționării litigiului și nu a dispozițiilor legale avute în vedere de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor la momentul finalizării procedurii administrative.

74. O asemenea interpretare rezultă și din cuprinsul Deciziei nr. 46 din 7 iunie 2021, în sensul că „94. (...) modificarea legislativă a intervenit în litigiul de față în apel, după stabilirea limitelor devoluției prin criticile formulate prin memoriile de apel și fiind deja pronunțată o sentință ce a stabilit cuantumul despăgubirilor cuvenite reclamantelor în raport cu grilele notariale aferente anului 2013, potrivit dispozițiilor legale în vigoare la data soluționării cauzei în primă instanță”.

75. În *cea de-a doua orientare jurisprudențială* s-a apreciat că evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri se face prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent pronunțării deciziei în apel.

76. Argumentul principal al soluției are în vedere considerentele exprimate de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 80 din 12 noiembrie 2018, în sensul în care „64. (...) dreptul de creanță, de care beneficiază persoana îndreptățită la măsura reparatorie, nu este un drept cert și exigibil, (...) instanța de judecată fiind singura în măsură a stabili, în concret și definitiv, întinderea despăgubirii cuvenite”. Apreciindu-se că raportul juridic de drept substanțial nu a fost finalizat la momentul modificării cadrului legislativ, modalitatea de evaluare a despăgubirilor nu poate fi realizată decât prin grila anterioară pronunțării deciziei.

77. Invocându-se expunerea de motive ce a stat la baza adoptării Legii nr. 22/2020, s-a concluzionat că legiuitorul a urmărit ca persoanele îndreptățite la obținerea de măsuri compensatorii să beneficieze de creșterea valorilor din grilele notariale, prin stabilirea despăgubirilor cu luarea în considerare a acestei evoluții favorabile, atingerea acestui deziderat implicând evaluarea imobilelor în funcție de grilele cele mai apropiate de momentul primirii efective a reparațiilor.

78. De altfel, și Curtea Constituțională s-a referit, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014 (*Decizia nr. 269 din 7 mai 2014*), la simpla expectanță de a dobândi măsurile reparatorii instituite prin lege, dreptul devenind efectiv, așa cum a arătat Înalta Curte de Casație și Justiție prin hotărârea sus-menționată prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, la rămânerea definitivă a deciziei administrative.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

79. În urma verificărilor efectuate, se constată că instanța de contencios constituțional s-a pronunțat în numeroase cazuri

asupra conformității prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 cu imperativele cuprinse în Constituția României.

80. Spre exemplu, prin *Decizia nr. 164 din 27 martie 2018*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 2 iulie 2018, Curtea Constituțională a reținut că: „20. (...) prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 au fost modificate prin art. I pct. 4 din Legea nr. 111/2017 (...), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 26 mai 2017. Având în vedere că soluția legislativă este, în esență, aceeași cu cea existentă înaintea modificării, Curtea reține, în prezenta cauză, aplicabilitatea jurisprudenței sale anterioare, pronunțate în legătură cu acest text de lege.

21. Astfel, în privința constituționalității dispozițiilor din Legea nr. 165/2013, care instituie, pentru evaluarea imobilului ce constituie obiectul deciziei de compensare, metoda aplicării grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a legii, prin *Decizia nr. 269 din 7 mai 2014*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, Curtea Constituțională s-a pronunțat, între alte prevederi din actul normativ criticat, și asupra prevederilor art. 4 teza a doua raportate la art. 21 alin. (6) și art. 50 lit. b), analizând argumente de neconstituționalitate similare celor formulate în prezenta cauză. Prin decizia menționată, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu motivarea că prevederile legale criticate constituie modalitatea prin care legiuitorul a înțeles să transpună în legislația națională exigențele impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, așa cum rezultă din expunerea de motive a Legii nr. 165/2013. În acest sens, în acord cu cele reținute în jurisprudența sa (...), Curtea a statuat că Legea nr. 165/2013 a fost adoptată de legiuitor ca urmare a pronunțării de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului a *Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010 în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României*, prin care, la *paragraful 232*, a fost reținută în sarcina statului român obligația implementării unor proceduri simplificate și eficiente, întemeiate pe măsuri legislative și pe o practică judiciară și administrativă coerentă, precum și obligația adoptării unor reguli de procedură clare și simplificate, care să acorde sistemului de despăgubiri o previzibilitate sporită. Prin aceeași decizie, Curtea a mai reținut, de asemenea, că prin *hotărârea-pilot menționată a fost lăsată, însă, statului român o largă marjă de apreciere în privința mijloacelor prin care să îndeplinească obligațiile juridice impuse și să garanteze respectarea drepturilor patrimoniale sau să reglementeze raporturile de proprietate avute în vedere. Invocând jurisprudența sa anterioară în legătură cu procedura specială de acordare a despăgubirilor pentru imobilele preluate în mod abuziv, Curtea a mai reținut că modul de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută ține de opțiunea exclusivă a legiuitorului, iar prevederile de lege criticate sunt în acord cu cele ale art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege (paragrafele 42 și 45).*

22. Tot astfel, prin *Hotărârea din 29 aprilie 2014, pronunțată în Cauza Preda și alții împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat — având în vedere marja de apreciere a statului român și garanțiile instituite prin Legea nr. 165/2013, și anume regulile de procedură clare și previzibile, însoțite de termene constrângătoare și de un control judecătoresc efectiv — că legea menționată oferă, în principiu, un cadru accesibil și efectiv pentru remedierea criticilor referitoare la atingerile aduse dreptului la respectarea bunurilor în sensul art. 1 din *Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*, rezultate în urma aplicării legilor de restituire (paragraful 129). (...)

23. Mai mult, așa cum a reținut Curtea prin *Decizia nr. 618 din 4 noiembrie 2014*, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 75 din 28 ianuarie 2015, paragrafele 23 și 24, prin Legea nr. 165/2013, legiuitorul a urmărit să introducă un sistem unitar și previzibil de evaluare a imobilelor, astfel încât atât imobilele din Fondul național al terenurilor agricole și al altor imobile, cât și imobilele ce fac obiectul cererilor de restituire nesoluționate să fie evaluate prin raportare la același sistem, respectiv prin aplicarea grilei notariale de la momentul intrării în vigoare a noii legi. (...)

24. De asemenea, prin *Decizia nr. 613 din 4 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 20 ianuarie 2017, paragraful 17*, Curtea a constatat că nu poate fi vorba de retroactivitatea Legii nr. 165/2013, din moment ce situația juridică se află în curs de constituire, în sensul de a fi stabilit în concret cuantumul despăgubirilor convenite în temeiul legilor reparatorii. Astfel, s-a reținut în decizia menționată, este firesc ca modalitatea de calcul să fie cea prevăzută de actul normativ în vigoare la momentul efectuării acestei operațiuni, iar nu prin raportare la dispoziții legale abrogate, așa cum sunt cele din Legea nr. 247/2005, care, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, guvernau modalitatea de stabilire a despăgubirilor convenite.”

81. Asemenea considerente se regăsesc, spre exemplu, și în deciziile nr. 794 din 3 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 2 martie 2020; nr. 568 din 9 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1125 din 23 noiembrie 2020 etc.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

82. Prin raportul întocmit, judecătorul-raportor a apreciat că, în cazul ambelor sesizări, nu sunt întrunite cumulativ condițiile de admisibilitate, astfel cum sunt acestea reglementate prin art. 519 din Codul de procedură civilă, în sensul că lipsește condiția ivirii unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată. Astfel, în privința sesizării formulate de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, a constatat că instanța de apel nu este investită cu vreo critică de natură a duce la interpretarea chestiunii de drept. Cât privește sesizarea Curții de Apel Timișoara — Secția I civilă a opinat că problema de drept nu prezintă dificultatea necesară pentru a se recurge la acest mecanism de unificare a practicii.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinand sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept care se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

83. În privința regularității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, legiuitorul, în cuprinsul articolului 519 din Codul de procedură civilă, instituie mai multe condiții cumulative de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, și anume: existența unei cauze aflate în curs de judecată; cauza să fie soluționată în ultimă instanță; cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza; ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată; chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de nouitate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat.

84. Întrucât obiectul raportului îl constituie două sesizări pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile care au fost conexe, analiza admisibilității acestora va evidenția, din perspectiva îndeplinirii condițiilor menționate anterior, mai întâi elementele comune și apoi pe cele distincte, raportat la circumstanțele speciale ale fiecărei cauze.

85. Primele trei condiții sunt îndeplinite pentru ambele sesizări.

86. Astfel, în Dosarul nr. 11.553/3/2019, Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie este investită cu judecarea apelului declarat de pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor împotriva Sentinței civile nr. 2.988 din 13 decembrie 2019, pronunțată de Tribunalul București — Secția a V-a civilă, în contradictoriu cu intimatul-reclamant A, având ca obiect o acțiune formulată în temeiul Legii nr. 165/2013.

87. În Dosarul nr. 877/108/2020, Curtea de Apel Timișoara — Secția I civilă este investită cu judecarea apelului declarat de pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor împotriva Sentinței civile nr. 56 din 24 martie 2021, pronunțată de Tribunalul Arad — Secția I civilă, în contradictoriu cu intimatul-reclamant B, în nume propriu și în calitate de moștenitor al reclamantei C, având ca obiect emiterea deciziei de compensare în temeiul Legii nr. 165/2013.

88. Curtea de apel judecă în ultimă instanță, potrivit dispozițiilor art. 96 pct. 2 și art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, coroborate cu prevederile art. 35 alin. (4) din Legea nr. 165/2013.

89. De asemenea, sunt îndeplinite pentru ambele sesizări condițiile legate de noutatea chestiunilor de drept identificate și de nestatuarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție asupra acestora.

90. Referitor la condiția noutății chestiunii de drept, în practica Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a subliniat că noutatea unei chestiuni de drept poate fi generată nu numai de o reglementare nou-intrată în vigoare, căreia instanțele nu i-au dat încă o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial, ci și de una veche, cu condiția însă ca instanța să fie chemată să se pronunțe asupra respectivei probleme de drept pentru prima dată ori, dacă se impun anumite clarificări, într-un context legislativ nou sau modificat față de unul anterior, de natură să impună reevaluarea sau reinterpretarea normei de drept analizate.

91. Prin urmare, caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări adecvate, concretizată într-o practică judiciară consacrată.

92. În concret, în ceea ce privește sesizarea înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție cu nr. 2.825/1/2021, chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită este generată de un act normativ recent, anume Legea nr. 193/2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 681 din 9 iulie 2021, prin care s-a modificat art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în sensul evaluării imobilelor pentru care se acordă despăgubiri prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii deciziei de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor. Aceste prevederi au fost introduse inițial în cadrul tezei finale a alin. (6) al art. 21 prin Legea nr. 219/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, doar pentru imobilele cu privire la care dreptul de proprietate nu a fost tranzacționat după preluarea abuzivă de stat, dar prin Decizia nr. 189 din 18 martie 2021 Curtea Constituțională a constatat că prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin această lege, sunt neconstituționale.

93. Referitor la sesizarea înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție cu nr. 2.927/1/2021, prin aceasta, în esență, se solicită a se răspunde dacă art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, referitor la criteriile de evaluare a imobilelor, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 193/2021, se aplică și în cazul în care nu a fost emisă o decizie de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, iar instanța de

judecată este investită potrivit art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 în vederea soluționării cererilor de către persoana care se consideră îndreptățită.

94. Problema de drept a fost determinată de faptul că, modificând art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, care stabilește criteriul de evaluare a imobilelor în faza administrativă, atât timp cât se raportează alegerea grilei notariale în funcție de care se evaluează imobilul la data emiterii deciziei, legiuitorul a omis să modifice și art. 35 din același act normativ, prin indicarea criteriului de evaluare în faza judiciară. În forma inițială a legii nu era necesară reglementarea unui criteriu distinct pentru faza judiciară, referirea la aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 fiind suficientă până la momentul stabilirii definitive a despăgubirilor.

95. Dat fiind că problemele de drept de față au fost generate de o reglementare nou-intrată în vigoare, condiția noutății este îndeplinită.

96. Mai mult, în urma verificărilor efectuate, se constată că nu s-a cristalizat o jurisprudență unitară și constantă în legătură cu chestiunile de drept a căror lămurire se solicită, neexistând un număr semnificativ de hotărâri judecătorești care să fi soluționat diferit, în mod constant, o problemă de drept, într-o anumită perioadă de timp, care să pună problema declanșării unui recurs în interesul legii, situație care justifică interesul în formularea unei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, în scopul prevenirii apariției unei practici neunitare.

97. În legătură cu chestiunile de drept aduse în dezbatere se reține că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a dezlegat cu efecte general obligatorii problemele de drept care constituie obiect al sesizărilor și nici nu există un recurs în interesul legii în curs de soluționare având acest obiect.

98. În ceea ce privește condiția ivirii unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, aceasta nu este îndeplinită în cazul ambelor sesizări pentru motive diferite, ce țin de particularitățile fiecărui litigiu.

A. Sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie

99. Prin această sesizare s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: *în interpretarea art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în situația unei contestații împotriva unei decizii emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, acordarea despăgubirilor se face prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii propriu-zise a deciziei de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor sau prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent rămânerii sale definitive?*

100. De lămurirea acestor chestiuni de drept nu depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată pentru considerentele redată în continuare.

101. În cadrul paragrafelor 13—16 din prezenta decizie a fost expusă situația legată de obiectul litigiului și limitele căii de atac raportat la soluția primei instanțe.

102. Astfel, prin Decizia de validare parțială nr. xxxxx din 11 martie 2019, Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a dispus: validarea parțială a dispoziției primarului municipiului Craiova pentru cota de 1/2 din imobilul-construcție, situat în municipiul Craiova, județul Dolj, și emiterea deciziei de compensare prin 31.068 puncte în favoarea domnului X, cu precizarea că numărul de puncte menționat reprezintă valoarea imobilului sus-amintit, stabilită în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, din care a fost dedusă cota de 1/2 din valoarea despăgubirilor în quantum de 74.427,20 lei, încasate la data de 10 august 1990, actualizată cu indicele de inflație; invalidarea parțială a dispoziției primarului municipiului Craiova pentru cota de 1/2 din imobilul-construcție, situat în municipiul Craiova, județul Dolj.

103. Împotriva acestei decizii, în temeiul art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, a formulat contestație reclamantul inițial, X, arătând că nu i s-au solicitat niciodată înscrisuri cu privire la calitatea de moștenitor al soției sale Y, astfel că în mod greșit intimata a procedat la invalidarea dispoziției primarului municipiului Craiova pentru cota de 1/2, și, în ceea ce privește terenul aferent construcției, că figurează, împreună cu soția sa, în procesul-verbal întocmit cu ocazia preluării imobilului. În consecință, a solicitat anularea deciziei contestate și obligarea intimatei să emită decizia de compensare prin puncte în favoarea sa pentru cota de 1/1 din construcție și terenul aferent.

104. Prin Sentința civilă nr. 2.988 din 13 decembrie 2019, Tribunalul București — Secția a V-a civilă a admis cererea, a anulat decizia de validare parțială emisă de pârâtă și a obligat-o pe aceasta să emită în favoarea reclamantului decizie de compensare prin puncte, pentru construcția și terenul aferent construcției în suprafață de 1.150 mp, imobile situate în municipiul Craiova, județul Dolj, în termen de 60 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.

105. Pentru a hotărî astfel, a reținut că analiza preluării în mod abuziv a imobilului a fost făcută de către primarul municipiului Craiova la emiterea Dispoziției nr. xxxx din 23 ianuarie 2006 și că terenul care a fost preluat abuziv de stat a aparținut în întregime reclamantului și soției sale Y, în prezent decedată.

106. Împotriva sentinței primei instanțe a formulat apel pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, prin care a susținut netemeinicia hotărârii atacate, întrucât secretariatul său a constatat calitatea de persoană îndreptățită a reclamantului pentru cota de 1/2 din construcție, în baza contractului de vânzare-cumpărare autentificat cu nr. xxxx din 27 septembrie 1982, fiind proprietar devălmaș împreună cu soția sa, Y (decedată în anul 2004); reclamantul nu a făcut dovada calității de moștenitor al soției sale, deși secretariatul i-a trimis o adresă în acest sens în anul 2017; terenul în suprafață de 1.150 mp nu a fost preluat abuziv, în contractul de vânzare-cumpărare sus-menționat arătându-se că terenul respectiv a trecut în proprietatea statului conform art. 30 din Legea nr. 58/1974. În consecință, a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și rejudecarea procesului în fond, urmând ca instanța să dispună respingerea contestației, ca neîntemeiată.

107. În esență, este de reținut că litigiul a fost generat de invalidarea parțială a dispoziției primarului municipiului Craiova pentru cota de 1/2 din imobilul-construcție și pentru terenul situat în municipiul Craiova, județul Dolj.

108. Ca atare, obiectul disputei l-a constituit dovedirea dreptului de proprietate pentru cota de 1/2 din imobilul-construcție, situat în municipiul Craiova, județul Dolj, și îndreptățirea la despăgubiri pentru teren, raportat la temeiul trecerii acestuia în proprietatea statului.

109. Prima instanță a considerat că s-au făcut aceste dovezi și, în consecință, a anulat decizia de validare parțială emisă de pârâtă și a obligat-o pe aceasta să emită în favoarea reclamantului decizie de compensare prin puncte, pentru întreg imobilul în cauză, în termen de 60 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.

110. Prin apel pârâta a criticat doar statuările menționate anterior, legate de temeinicia sentinței, solicitând respingerea contestației ca neîntemeiată. Astfel, pârâta nu a criticat faptul că prima instanță a anulat în tot decizia de validare parțială emisă de pârâtă și a obligat-o pe aceasta să emită în favoarea reclamantului decizie de compensare prin puncte, pentru întreaga construcție și terenul aferent construcției în suprafață de 1.150 mp și nu a susținut nici faptul că instanța ar fi trebuit să stabilească numărul de puncte corespunzător.

111. În consecință, instanța de apel nu este investită cu vreo critică de natură a duce la interpretarea problemei de drept cu care a fost sesizată.

112. Mai mult, aplicând metoda de interpretare a reducerii la absurd, chiar dacă instanța de apel ar admite apelul, ca urmare a faptului că ar considera că nu s-a dovedit dreptul de proprietate pentru cota de 1/2 din imobilul în cauză sau că nu i s-ar fi convenit contestatorului despăgubiri pentru teren, nu ar putea decât să schimbe hotărârea primei instanțe în sensul respingerii contestației sau cel mult al admiterii în parte a acesteia, cu schimbarea în consecință a dispozitivului, fapt ce nu implică soluționarea chestiunii de drept cu care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție.

B. Sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara — Secția I civilă

113. Prin această sesizare s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: *care este grila notarială aplicabilă pentru evaluarea imobilelor care nu pot fi restituite în natură, în cazul litigiilor în care reclamantul solicită obligarea Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor la soluționarea dosarului prin emiterea unei decizii de compensare care să conțină numărul de puncte stabilit prin expertiza dispusă în cauză, ipoteza vizată fiind aceea în care Comisia nu a soluționat dosarul până la data introducerii acțiunii de către reclamant și nici ulterior, situație care nu este acoperită de textul art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în forma în vigoare după modificarea dispusă prin Legea nr. 193/2021?*

114. Potrivit art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în forma în vigoare după modificarea adusă prin Legea nr. 193/2021: *„Evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri se exprimă în puncte și se face prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii deciziei de către Comisia Națională, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia. Un punct are valoarea de un leu.”*

115. În speță, așa cum rezultă din paragrafele 20—34 ale prezentei decizii, nu a fost emisă decizie de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, care să fie contestată în fața instanței judecătorești, ci aceasta a fost investită, potrivit art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, în vederea soluționării cererilor de către persoana care se consideră îndreptățită, soluționare care implică și stabilirea despăgubirilor.

116. Or, atât timp cât legiuitorul a modificat art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 și a raportat evaluarea imobilelor la grila notarială valabilă pentru anul precedent emiterii deciziei de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, deci a stabilit criteriul de evaluare a imobilelor în faza administrativă, dar a omis să modifice și art. 35 din același act normativ, prin indicarea criteriului de evaluare în faza judiciară, se pune problema dacă se aplică în această ultimă fază, *mutatis mutandis*, prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013.

117. Ca atare, chestiunea de drept cu care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție are legătură cu soluționarea pe fond a litigiului.

118. Cu toate acestea, condiția ivirii unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată nu este îndeplinită, întrucât această problemă de drept nu prezintă dificultatea necesară pentru a face obiectul sesizării.

119. În jurisprudența și doctrina în materie s-a reținut că procedura reglementată de art. 519 din Codul de procedură civilă are în vedere o problemă de drept reală, care să privească interpretarea diferită și contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența unor principii generale ale dreptului al căror conținut sau a căror sferă de acțiune este discutabilă, cu scopul împiedicării apariției unei jurisprudențe neunitare în materie.

120. Referitor la chestiunea de drept menționată mai sus, rezolvarea acesteia se poate deduce cu ușurință din interpretarea coroborată a prevederilor legale incidente.

121. Astfel, potrivit art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013: „În situația în care restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist nu mai este posibilă, măsurile reparatorii în echivalent care se pot acorda sunt (...), precum și măsura compensării prin puncte, prevăzută în cap. III.”

122. Potrivit art. 16 din cadrul capitolului III din Legea nr. 165/2013 (Acordarea de măsuri compensatorii): „Cererile de restituire care nu pot fi soluționate prin restituire în natură la nivelul entităților investite de lege se soluționează prin acordarea de măsuri compensatorii sub formă de puncte, care se determină potrivit art. 21 alin. (6) și (7).”

123. Potrivit art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013: „În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.”

124. Conform alin. (3) al aceluiași articol: „În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi.”

125. Din aceste prevederi rezultă că instanța de judecată investită potrivit art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 dispune, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile acestei legi.

126. Or, modalitatea de determinare a măsurilor compensatorii prin puncte este prevăzută în cadrul art. 21

alin. (6) din Legea nr. 165/2013. Atât timp cât, în acest caz, nu există o decizie emisă în procedura administrativă, iar hotărârea judecătorească ține locul acestei decizii, art. 21 alin. (6) trebuie interpretat în sensul că măsurile compensatorii prin puncte trebuie determinate prin raportare la grilele notariale valabile pentru anul precedent pronunțării hotărârii judecătorești.

127. Aceasta fiind o dispoziție specială, înlătură de la aplicare dispozițiile de drept comun, potrivit cărora, în opinia instanței de trimitere, evaluarea ar trebui să se facă prin raportare la grilele notariale valabile la data efectuării expertizei.

128. Finalitatea urmărită de legiuitor a fost ca persoanele îndreptățite la obținerea de măsuri compensatorii să beneficieze de stabilirea unor despăgubiri compensatorii care să fie evaluate în funcție de grilele cele mai apropiate de momentul primirii efective a acestora.

129. Faptul că în practică pot apărea probleme specifice cauzate de aceea că nu întotdeauna hotărârea judecătorească se pronunță în același an în care se elaborează expertiza, ceea ce ar duce la posibila refacere a expertizei, sau alte chestiuni legate de necesitatea efectuării unei noi expertize în căile de atac nu poate reprezenta un argument în sprijinul susținerii dificultății chestiunii de drept cu care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție, având în vedere că aceste situații se circumscriu aplicării legii în funcție de cazurile particulare ale anumitor litigii, apreciere ce revine instanței investite cu soluționarea aceluși litigiu, ținând cont și de celelalte principii aplicabile procesului civil, cum ar fi judecarea cu celeritate a cauzelor, limitele judecării date de conținutul cererii de chemare în judecată și al căilor de atac.

130. Ținând cont că nu este îndeplinită condiția ivirii unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată în cazul ambelor sesizări, acestea urmează a fi respinse, ca inadmisibile.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile:

— sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, în Dosarul nr. 11.553/3/2019, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: *în interpretarea dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, în situația unei contestații împotriva unei decizii emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, acordarea despăgubirilor se face prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii propriu-zise a deciziei de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor sau prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent rămânerii sale definitive?* și

— sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara — Secția I civilă, în Dosarul nr. 877/108/2020, cu privire la următoarea chestiune de drept: *care este grila notarială aplicabilă pentru evaluarea imobilelor care nu pot fi restituite în natură, în cazul litigiilor în care reclamantul solicită obligarea Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor la soluționarea dosarului prin emiterea unei decizii de compensare care să conțină numărul de puncte stabilit prin expertiza dispusă în cauză, ipoteza vizată fiind aceea în care Comisia nu a soluționat dosarul până la data introducerii acțiunii de către reclamant și nici ulterior, situație care nu este acoperită de textul art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în forma în vigoare după modificarea dispusă prin Legea nr. 193/2021 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2020 pentru suspendarea aplicării prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și instituirea unor măsuri tranzitorii?*

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 21 februarie 2022.

PREȘEDINTELE SECȚIEI I CIVILE
LAURA-MIHAELA IVANOVICI

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 143/2021 privind aprobarea tarifelor și contribuțiilor bănești percepute de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei în anul 2022

Având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 2 alin. (3³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 195/2020 pentru aprobarea Procedurii privind confirmarea unui sistem de distribuție închis de energie electrică sau de gaze naturale, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 143/2021 privind aprobarea tarifelor și contribuțiilor bănești percepute de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei în anul 2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1223 din 23 decembrie 2021, se modifică după cum urmează:

1. **La anexa nr. 1, punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„2. Tariful pentru analiza/aprobarea/modificarea documentațiilor în sectorul energiei electrice este prevăzut în tabelul nr. 2.

Tabelul nr. 2 — Tariful pentru analiza/aprobarea/modificarea documentațiilor în sectorul energiei electrice

Nr. crt.	Tipul documentației	Tariful (lei)
1.	Aviz privind racordarea utilizatorilor la rețelele electrice în vecinătatea limitei zonei de activitate a unor operatori de distribuție	500
2.	Analiza documentației anexate cererii pentru confirmarea unui sistem de distribuție închis de energie electrică	1.000
3.	Aprobarea deciziei de confirmare a unui sistem de distribuție închis de energie electrică	1.000
4.	Analiza documentației anexate cererii pentru modificarea deciziei de confirmare a unui sistem de distribuție închis de energie electrică	125
5.	Modificarea deciziei de confirmare a unui sistem de distribuție închis de energie electrică	125

NOTĂ:

Tariful de analiză prevăzut în tabelul nr. 2:

a) se achită de solicitant anterior depunerii documentațiilor;
b) nu se înapoiază solicitantului în cazul retragerii cererii, al clasării documentației, precum și al neacordării avizului privind racordarea sau al refuzului de confirmare a sistemului de distribuție închis.”

2. **La anexa nr. 1 punctul 3, tabelul nr. 5 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Tabelul nr. 5 — Tariful pentru analizarea documentațiilor în sectorul gazelor naturale

Nr. crt.	Tipul documentației	Tariful (lei)
1.	Analiza documentației anexate cererii pentru confirmarea unui sistem de distribuție închis de gaze naturale	1.000
2.	Aprobarea deciziei de confirmare a unui sistem de distribuție închis de gaze naturale	1.000
3.	Analiza documentației anexate cererii pentru modificarea deciziei de confirmare a unui sistem de distribuție închis de gaze naturale	125
4.	Modificarea deciziei de confirmare unui sistem de distribuție închis de gaze naturale	125

NOTĂ:

Tariful de analiză prevăzut în tabelul nr. 5:

a) se achită de solicitant anterior depunerii documentațiilor;
b) nu se înapoiază solicitantului în cazul retragerii cererii, al clasării documentației, precum și al refuzului de confirmare a sistemului de distribuție închis.”

3. **În tot cuprinsul ordinului, sintagma „prestarea serviciului de transport al energiei electrice, prestarea serviciului de sistem, administrarea pieței de echilibrare” este echivalentă cu sintagma „prestarea serviciului de transport al energiei electrice, precum și a serviciilor de echilibrare a sistemului”, iar sintagma „administrarea pieței centralizate de energie electrică” este echivalentă cu sintagma „activitatea operatorului pieței de energie electrică”.**

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Dumitru Chiriță

București, 30 martie 2022.

Nr. 60.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN**pentru modificarea Metodologiei de monitorizare a serviciului public de alimentare cu energie termică în sistem centralizat și a sistemelor de încălzire și/sau răcire urbană, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 11/2021**

Având în vedere prevederile art. 3 alin. (3) și ale art. 13 alin. (4) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 14 alin. (2) lit. n) din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și alin. (5) și ale art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Metodologia de monitorizare a serviciului public de alimentare cu energie termică în sistem centralizat și a sistemelor de încălzire și/sau răcire urbană, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 11/2021, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 10 martie 2021, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Publicarea rezultatelor monitorizării SPAET pe site-ul ANRE se face anual, la nivelul fiecărei UAT, precum și agregat pe zone geografice și/sau la nivel național, pentru anul precedent, până la data de 30 iunie.”

2. La articolul 15 litera b), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) anual, până la data de 30 iunie, ANRE publică pe site-ul www.anre.ro raportul elaborat pentru anul anterior privind starea serviciului public de alimentare cu energie termică în sistem centralizat.

Acest raport se transmite către Guvern și comisiile de specialitate din cadrul Parlamentului României și are următoarea structură:”.

Art. II. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 30 martie 2022.
Nr. 62.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

